

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Tiltott név a homályban**

1. Tiltott név a homályban

Téli Ágnes

A hidraulikus ajtó szisszenve csúszott félre, ám mielőtt az Őrszem fémteste betölthette volna a küszöböt, egy széles vállú alak tolakszott be a szűk fülkébe. János-G534 volt az, a szomszédos blokk elnyűtt, csupa izom munkása. Dühös tekintete a vörösen izzó akusztikus szenzorra szegeződött, majd határozottan a gépezet és a két nő közé lépett.

- Hiba a söntben, egység! - csattant fel János hangja, túlkiabálva a szellőzők gépies zúgását. - Az én generátorom áramköre zárlatos, az vibrált át a válaszfalon! Ezen a kislányon meg az öregasszonyon akarjátok leverni a hálózati ingadozást?

A nagymama azonnal felpattant a fekhelyéről. Arcát elöntötte a vér, de a rémület és a düh keverékéből szótt szavai élesen csaptak le a férfira. A kolónia szigorú törvényei büntették az egyéni védelmezést és a szektorok közötti nem engedélyezett kötődést.

- Takarodj innen, G534-es! - kiáltotta az asszony, szándékosan a fagyos azonosítószámot használva. - Semmi közöd hozzánk! Nem kértünk a hamis hősködésedből, menj vissza a pedáloedhoz, mielőtt mindhárunkat az L-szektorba toloncolnak!

János lassan felé fordult. Tekintetében nem sértettség, hanem egy évtizedek óta elfojtott, perzselő vallomás izzott. Mindketten tudták, hogy az asszony elutasítása mögött pusztán a féltés rejlik: az eltemetett gyengédség, amit a kolónia szabályai rég bűnné nyilvánítottak.

- Akkor is megvédelek, ha elutasítasz, Anna - felelte János halkan, kimondva az asszony igazi, elfeledett nevét.